

અજંટાની ગુફાઓ કોના શાસન દરમિયાન બંધાઈ?

ભારતનો ઇતિહાસ	વિવિધ
(૧) અંગ્રેજો દ્વારા સૌ પ્રથમ શાનો વેપાર શરૂ કરાયો હતો?	વિષય : આ સમાહમાં આપતા વિજ્ઞાનિકોના જન્મદિવસ શેલ્ડર બી ગ્લાસો - અમેરીકન ભૌતિકશાસ્ત્રી 'ઇલેક્ટ્રોલેક' બિયરી આપવા બદલ ૧૯૭૯માં નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યું.
(અ) ગળી (બ) ગોળ	● ૫ ડિસેમ્બર ૧૯૩૨ ડિલેરી કોપ્રોવસ્કી - પોલેન્ડના વતની અને વાયરોલોજિસ્ટ તથા ઈમ્યુનોલોજિસ્ટ
(ક) ખાંડ (ડ) કાપડ	● ૫ ડિસેમ્બર ૧૯૧૬ સર જ્યોર્જ પોર્ટર - ઈંગ્લીશ કેમીસ્ટ 'ફાસ્ટ કેમીકલ રીએક્શન' શોધ બદલ ૧૯૧૬માં નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું.
(૨) કયા મુગલ બાદશાહના શાસનકાળ દરમિયાન તમાકુની ખેતી શરૂ થઈ હતી?	● ૬ ડિસેમ્બર ૧૯૦૦ જ્યોર્જ યુગન અન્ડબેક - ડચ - અમેરીકન ભૌતિકશાસ્ત્રી, 'ઇલેક્ટ્રોન સ્પીન' વિશે સંશોધન કરનાર વૈજ્ઞાનિક
(અ) શાહજહાં (બ) બાબર	● ૭ ડિસેમ્બર ૧૯૧૦ રીચાર્ડ રોબર્ટસ - અમેરીકન બાયોકેમીસ્ટ, 'ડીલેઈડ ન્યૂટ્રોન્સ' ના શોધક
(ક) અકબર (ડ) જહાંગીર	● ૭ ડિસેમ્બર ૧૯૪૭ એલ્નર ગિબ્સન - અમેરીકન સાયકોલોજિસ્ટ, 'વિઝ્યુઅલ થીક' નો બાળકો માટેનો પ્રયોગ આપનાર
(૩) 'ફોર્ટ વિલિયમ' કયા રાજ્યમાં આવેલો છે?	● ૮ ડિસેમ્બર ૧૯૪૭ થોમસ રોબર્ટ સેય - અમેરીકન બાયોકેમીસ્ટ અને મોલેક્યુલર બાયોલોજિસ્ટ, આર.એન.એ પર શોધ બદલ ૧૯૮૮માં નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યું.
(અ) બિહાર (બ) પંજાબ	● ૮ ડિસેમ્બર ૧૯૨૪ જહોન સ્મીથ - ઈંગ્લીશ માર્શકોબાયોલોજિસ્ટ, ડીએનએ અને આર.એન.એ. સંબંધિત સંશોધન કરનાર વૈજ્ઞાનિક
(ક) ગુજરાત (ડ) પશ્ચિમ બંગાળ	● ૮ ડિસેમ્બર ૧૯૨૬ હેનરી વે કેન્ડલ, અમેરીકન અણુવૈજ્ઞાનિક, પ્રોટોન સ્ટ્રક્ચર પર સંશોધન કરનાર વૈજ્ઞાનિક ૧૯૮૦માં નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યું.
(૪) વાસ્કોદેગામા કયાનો વતની હતો?	● ૯ ડિસેમ્બર ૧૯૧૮ વિલિયમ એન. લિમ્ફોક્સ - તેઓ અમેરીકન ક્વિંટીકસ કેમીસ્ટ હતા. બોરોનના સ્ક્રચર સંશોધન માટે ૧૯૭૬માં નોબેલ પ્રાઈઝ મળ્યું હતું.
(અ) ક્ષત્ર્સ (બ) જર્મની	● ૧૦ ડિસેમ્બર ૧૯૩૪ હોર્વર્ડ માર્ટીન ટેમીન - અમેરીકન વાયરોલોજિસ્ટ 'એન્ટ્રાઈસ રીવર્સ ટ્રાન્સક્રીપ્ટ' શોધ બદલ, ૧૯૭૫માં નોબેલ પ્રાઈઝ વિજેતા
(ક) પોર્ટુગીઝ (ડ) હોલેન્ડ	● ૧૦ ડિસેમ્બર ૧૯૩૨ રોસ ટેઇલર - સ્કોટીશ ટ્રાન્સપ્લાન્ટ સર્જન, કિડની ટ્રાન્સપ્લાન્ટના પાયોનીયર - અમેરીકામાં તેઓ ૨૦૦૦ કરતાં વધુ કિડની બદલી.
(૫) ભારતમાં સૌ પ્રથમ ચાંદીના સિક્કા કોણે બહાર પાડ્યા?	
(અ) સિકંદર લોદી (બ) હુમાયુ	
(ક) શેરશાહ સૂરી (ડ) અકબર	
(૬) કયો મોગલ બાદશાહ નિરક્ષર હતો?	
(અ) બાબર (બ) શાહજહાં	
(ક) હુમાયુ (ડ) અકબર	
(૭) મનુ પ્રાચીન ભારતમાં કયા ક્ષેત્રમાં નિષ્ણાત ગણાતા?	
(અ) ખેતી (બ) નિદાન	
(ક) વેપાર (ડ) કાયદો	
(૮) અજંટાની ગુફાઓ કોના શાસન દરમિયાન બંધાઈ?	
(અ) ગુપ્તવંશ (બ) કુશાલ	
(ક) મૌર્ય (ડ) ચાલુક્ય	
(૯) નૌજવાન સભાની સ્થાપના ૧૯૨૮માં કોણે કરી હતી?	
(અ) ઉધમસિંહ (બ) સૂર્યસેન	
(ક) ભગતસિંહ (ડ) રાજસિંહ	
(૧૦) ઈન્ડિયન નેશનલ કોંગ્રેસના જણાવ અને મવાળ સભ્યો વચ્ચે મુખ્ય મતભેદ કયો હતો?	
(અ) સ્વરાજ (બ) સ્વદેશી	
(ક) બહિષ્કાર (ડ) રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ	
(૧૧) બ્રિટીશ સંસદ માટે ચૂંટાયેલા પ્રથમ ભારતીય કોણ હતા?	
(અ) ગાંધીજી (બ) દાદાભાઈ નરસિંજી	
(ક) જયપ્રકાશ નારાયણ (ડ) વિનોબા ભાવે	
(૧૨) કોંગ્રેસ સમાજવાદી પક્ષના નેતા કોણ હતા?	
(અ) એમ.એન. રોય (બ) ગણેશ શંકર વિદ્યાથી	
(ક) પદ્મનાભુ પિલ્લે (ડ) આચાર્ય નરેન્દ્ર દેવ	
(૧૩) શાંતવાહન શાસન દરમિયાન કયુ સ્થળ અગ્રસેર હતું?	
(અ) કાલાહસ્ત્રી (બ) પ્રતિષ્ઠાન	
(ક) અરાવન શિંગે (ડ) સ્વણાપરી	
(૧૪) પ્રાચીન ભારતીય ઐતિહાસિક ભૂગોળમાં 'રત્નાકર' નામ શું સૂચવે છે?	
(અ) અરબી સાગર (બ) બંગાળની ખાડી	
(ક) હિંદ મહાસાગર (ડ) પ્રયોગનો સંગમ	
(૧૫) ભારતમાં મશહૂર પારસી તહેવાર નવરોઝ કોણે દાખલ કર્યો?	
(અ) બલબન (બ) ઈલતૂતમિશ	
(ક) ફિરોઝ તગલબ (ડ) અલ્લાઉદ્દીન ખિલજી	

ખજાનો
- ડૉ. અનિલ પટેલ
anilbhaikpatel@gmail.com

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
ફોન : ૨૩૨૨૬૨૫૧

સલામી સવારની..

મેટ્રો ની રેલ આવતાં પહેલાં જ ખોવાઈ ગઈ!
રેલ્વે લાઇન આવતાં પહેલાં જ ધોવાઈ ગઈ!
કોલવાઈ ગઈ કૌભાંડમાં, થઈ ગઈ ભંગાર -
છાટો થઈ આવતાં પહેલાં જ વગોવાઈ ગઈ!

થઈ ચૂલેહ, બાગ-બગાઈ-સતાની સંપી ને ખાસે!
(શિવસેના-ભાજપ)

બનાવી બેઠા - માયાવી બાબાસ્તાનો સ્વતંત્ર સૂબા..
(ફરી એક નવા બાબા)

દાર્દુ

ચિંતન

કન્યા નિકાસિતા શ્રેષ્ઠા વધુ: શ્રેષ્ઠા પ્રવેશિતા ।
અર્ધ સંકલિત શ્રેષ્ઠ ધર્મ: શ્રેષ્ઠો દિને દિને ॥

'કન્યા પરણવા લાયક વયની થાય કે તરત તેને પરણાવી દેવી એ જ શ્રેષ્ઠનીતિ છે અને પુત્રવધુને આવકારવી બેઠએ; એ પણ સારી વાત છે. અનાજના બારમાસનો સંગ્રહ કરી રાખવો એ સારી વાત છે અને ધર્મનું સદાય પળે-પળે; દરરોજ નિયમ પ્રમાણે આચરણ કરવું માત્ર સારું અને શ્રેષ્ઠ નહીં પણ અતિ આવશ્યક છે.'

આજના જમાનાના ચુક-ચુવતી માત્ર શારીરિક આકર્ષણ સિવાય ગુણ-સદગુણ, સ્વાભાવ-દેવો, પરિવારની સીતભાત કંઈ જ બાકાત નથી અને ખોટા નિર્ણય લઈ વિદગીભર મનોમન પશ્ચાતાપ કરે એના કરતાં વડીલોએ સમજાવવાનું ઘર-પરિવાર-સંસ્કાર બોધ પોતાના અનુભવથી ચુકવ કરાવે કરી પુત્રીને તેના હકારાત્મક પાસાં સમજાવી તેની 'સંમતિ'થી લગ્ન કરી નાખવા બેઠએ.

ધન-અનાજ સંગ્રહની જરૂરિયાત આજના યુગમાં બધા સમજે છે.

સુવિચાર

- માણસને પોતાનો સંપૂર્ણ પરિચય કદી મળતો નથી.. તે પોતાના માટે હંમેશા આશ્ચર્યરૂપ રહે છે - મોરારી બાપુ
- ગરીબો કી ભરતી મેં કૈસે ન અંધેરા હો... ઊંચી મકાનો ને રોક રખા હૈ ઉબલો કો... - બશીર બદ્ર
- સમય વિના કહેલી સારી વાત પણ... સમય ગુમાવે છે.. મૂલ્ય ગુમાવે છે.. અસર ગુમાવે છે - સમયસૂત્ર
- જે કોઈની પણ ટીકા ન કરતો હોય એની ભૂલોને લોકો તરત માફ કરી દે છે - એસ. ભદ્રાચાર્ય
- ઉમદા વિચારોનો જેમને સહવાસ છે તેઓ કદી એકલા હોતાં નથી - પ્લુટો
- જૂલમ કરનાર, તેને મદદ કરનાર અને જૂલમ થતો બેઠ રાજી થનાર ત્રણેય સરખા ગુનેગાર છે - ફાઇવ વાલેસ
- જો તમારી પાસે કંઈ ન હોય પણ એકલો સંતોષ હશે તો તમારી જિંદગીમાં અગવડ ઓછી હશે - સેનેકા

(સંકલન : દીપક વી. ગાસરા)

બોધ કથા

સારી દેશભક્તિ અને રાષ્ટ્રપ્રેમ સ્વાતંત્ર્ય પહેલાં ગાંધીજી અને સરદાર વલ્લભભાઈના નેતૃત્વમાં ચુવાનો અને સરકારી નોકરિયાતોમાં વિકસ્યા હતા. પરંતુ હવે તો બેકારીથી ઘાકી સેનામાં ભરતી થતા અને કૌભાંડો કરતા કેપ્ટનો-મેજરોની છત્રછાયામાં દેશભક્તિ-દેશપ્રેમ ક્યાંથી પાંગરે?

સ્વાતંત્ર્ય પહેલાં પંજાબના સૈનિકની એક વિધવાની આ વાત છે. પ્રણે પુત્રોને ઉછેરી, સ્વાતંત્ર્ય અને દેશપ્રેમ સંસ્કાર આપી સૈન્યમાં મોકલ્યા.

થોડા સમય પછી ચુક્રમાં મોટો પુત્ર શહીદ થયો. અગ્નિ સંસ્કાર થયા ત્યાં સુધી માજી રહ્યાં નહીં. લોકોને આશ્ચર્ય થયું. માજી કહે માત્રો પુત્ર શહીદ થયો છે એને માટે રડવાનું ન હોય. થોડા સમય પછી બીજો પુત્રનું એવું જ થયું. માનો એ જ જવાબ હતો.

ત્રીજો પુત્ર પણ શહીદ થયો. પણ આ વખતે સમાચાર આવ્યા ત્યારથી જ માજીએ રડવાનું શરૂ કર્યું. અગ્નિદાહ થયો ત્યાં સુધી માજી રડતાં રહ્યાં.

બીજે દિવસે એક પ્રૌઢાએ પુછ્યું - બે-બે દિકરા શહીદ થયા ત્યારે તું રડી નો'તી અને આ ત્રીજા દિકરા માટે તું આટલી બધી કેમ રડે છે?

માજી કહે - હું ત્રીજા દિકરાને નથી રડતી પણ હવે દેશ માટે શહિદ થવા માટે ચોથો દિકરો નથી એટલે રડું છું.

Email - sureshchandrabbhatt18@gmail.com

...માણસાઈનો, પ્રેમનો પ્રકાશ ઘડીભર ઝબૂક્યોને ગનના અવાજે બુઝાઈ ગયો

બે રાષ્ટ્રો વચ્ચે લડાઈ ફાટી નીકળી વાત તો તદ્દન સામાન્ય હતી. બંને રાષ્ટ્રો વચ્ચે વહેતી સરહદરૂપ નદીને પાર કરી થોડા સૈનિકો આ બાબુ આવી ગયા. બસ ચુક્રમિય તોપો-ગાનો ગણું ઊઠી. કમનસીબે એક રાષ્ટ્રના અગિયાર સૈનિકો ચુક્રકેદી તરીકે પકડાઈ ગયા. એ સમયમાં ચુક્રકેદીની નિયતિ સ્પષ્ટ હતી. દયા-માયાનો કોઈ સવાલ જ ન હતો. જીવવતો ભાર ઉપાડવાનો કોઈ પણ રાષ્ટ્ર તૈયાર ન હતું. પરિણામે તેઓને ઠાર મારવાનો હુકમ થઈ ગયો.

એ હુકમનો અમલ કરવાનું કામ એક મેજરને સોંપાયું. આ મેજર તેના કૂર અને પાશવી સ્વભાવ માટે અતિ જાણીતો હતો. માણસને મારવામાં તેને મજા આવતી. મરણોભ્યુષ માનવીની ચીરો, તેની કાલકૂટીઓ પર તે હસતો. માણસને વધારે વધારે સતાવી કેમ મારી શકાય તેના નુસખા તેણે શોધ્યા હતા. તેણે નક્કી કર્યું, આ અગિયાર કેદીને એવી રીતે મારવા કે તે બાક્યા પછી કોઈ રાષ્ટ્રની ભૂમિ પર પગ ન માંડે. તેથી રોજ એક કેદીને મારવાનો નિર્ણય કર્યો. એ સવારે કેદીને નદી તરફ લઈ જાય. સામું લક્ષ્ય વુરો તેમ તે કેદીના પગ તોડી નાખે ને પછી હસતા હસતા કહે... 'જે દોડ - નદી સુધી પહોંચી જા - જીવવો જવા દઈશ.' બિચારો કેદી - ભાંગેલ પગે થોડું ચાલે ત્યાં તો મેજરની ગન ગઈ. કેદીનું શરીર ચારણી સમાન વિદાય જાય...

આજે અગિયારમો દિવસને છેલ્લા કેદીનો વારો છે. મેજરે એ કેદી તરફ નજર કરી ને એ ચમક્યો. 'અરે આ તો કોઈ ચુક્રમાર ચુવતી જેવો લાગે છે. હજી તો માતાના દૂધની વાસ આવે છે. કોઈ કલાકાર ભૂલથી તો નથી આવી ગયો ને? કેવો નિર્દોષ ભોળો ચહેરો છે... પણ છે ચુક્રકેદી. તેને મારવાનો મારો ધર્મ છે.'

મેજરે જરા હસતા કેદીને પુછ્યું... શું આ શરીરે તમે અમારા રાષ્ટ્રને જીવતા નીકળ્યા છો? તમારા રાષ્ટ્રને નહિ, માત્ર તમને, મેજર 'કેદી'એ સ્મિત ફરકાવતા કહ્યું.

મને જીવતા છે... એમ, કેમ?

સ્મિત અંતિમ... કથા

- અનંત ન. વ્યાસ

કેદી પોતાની જગા પરથી ઊભો થયો, શાંતિથી સામે આવી કહે, 'મેજર કલ્પના કરો. અત્યારે તમારી પત્ની તથા બાળક તમારી કૂરવા બોધ શું કહે?' મેજર, જરા તમારા હૃદયનો પૂછો?'

મેજર ગુંચવાયો, નજર સમક્ષ વહાલસોય પત્ની તથા કુમળા બાળકનો ચહેરો ઉપર્યો. મનમાં જરા ક્ષોભ થયો. કેદીનું હાસ્ય વધારે મોહક બન્યું. તેણે મેજરના ખભા પર હાથ મુક્યા. મેજરે અત્યાર સુધી માત્ર રીસો જ સાંભળવી હતી. કેદીનો પ્રેમમય અવાજ તેના કાનમાં ગુંજ્યો. તે જરા વિચારમાં પડ્યો. ત્યાં કેદી કહે, 'મેજર ચાલો, જે વિચાર કરશો તો વહીં છોડી દેશો.' ને ફરી સ્મિતથી તેનો ચહેરો મદાયો. સ્મિત તો ચેપી હોય છે મેજરને પણ ચેપ લાગ્યો તેના કઠોર-મુખ પર સ્મિત આવ્યું. તેના ચિતમાં પણ હલચલ મચી તે બોધ કેદી કહે, 'મેજર - તમે હારવા મંડ્યા - પણ ચાલો. મારા મિત્ર - આપણે કર્તવ્યના પંથે પડીએ. કાયમી અટક-સ્થાન પર આવી મેજર અટક્યા. કેદી સામે બેઠું તો કેદી કહે, 'મેજર - તમે શું કરવાના છો - તેની મને જાણ છે. પણ હું ચીસ નહિ પાડું - માત્ર તમારા દિલમાં પ્રગટેલો દિવો બુઝાઈ ન જાય તેવી હું પ્રાર્થના કરીશ. હું દીમા ડગલે જ વધીશ - તમો તમારું કર્તવ્ય બજાવજો... ને તેણે વળી સ્મિત કર્યું. મેજરમાં ચિતમાં વિહ્વલભાવ જાગી. આ શું થાય તેની ખબર નથી પડતી - માત્ર કંઈક સારું લાગે છે. થોડો સાચો આનંદ છે. આને જવા દઈ તો...'

કેદીએ ફરી મેજર સામે બોધ વિદાય માટે હાથ ઊંચો કર્યો. હસતાં હસતાં કહે, મેજર આવજો - આપણે ત્યાં મળશું જ્યાં માનવ - માનવ વચ્ચે દુશ્મનાવટ નહિ હોય. જ્યાં હું તમને એન તમે મને ગળે વળગાડી શકશો, કોઈના ડર વિના...

કેદી દીમા ડગલે આગળ વઢ્યો. મેજરે પોતાની ગન સંભાળી. ત્યાં પાછું વધી કેદી કહે, 'મેજર, માત્ર એક જ ગોળી ચલાવજો. વધારે બગાડશો નહિ. એ તો દુર્લભ ગણાય... ને પાછું હાસ્ય. નદી તરફ તેના ડગલાં આગળ ને આગળ વઢ્યા. પણ મેજરની ગન ફૂટતી નથી. બંને બાબુના અન્ય સૈનિકો, અમલદારો આ બોધ રહ્યા છે. કેદી નદીના કાંઠા પર આવી ગયો અંતિમ - સમય. એક ડગલું આગળ માંડે - પાણીમાં પગ પડે... પછી પોતાના રાષ્ટ્રમાં... તેણે ફરી હાથ ઊંચો કર્યો. મેજર - પ્રકાશ ઓલવવા ન દેશો....'

કેદીએ પગલું ઉપાડ્યું ત્યાં બંને બાબુની ગોળીઓ છૂટી. મેજરે સ્થિત લઈ ચુક્રકેદીને જવા દીધો છે તેવું માની તેના જ અમલદારે ઠાર કર્યા ને કેદીએ મેજરને કંઈ અગત્યની બાતમાં આપી દેશદ્રોહ કર્યો છે તેમ માની તેના જ દેશનાં સૈનિકોએ તેને ઠાર માર્યો. માણસાઈનો, પ્રેમનો પ્રકાશ ઘડીભર ઝબૂક્યોને ગનના અવાજે બુઝાઈ ગયો.

ચાલવા માંડો, રસ્તો જડશે

કેટલાક લોકોને ચાલવામાં નહી, પણ પહોંચવામાં વધારે રુચિ હોય છે. તેમને રસ્તો નહીં, મંઝીલ વધારે ગમે છે. તેમને સાધના કર્યા વગર જ સિદ્ધિ મેળવવી છે. તળેટીમાં ચાલ્યા વગર, સીધા ચઢાણ ચઢ્યા વગર એમને સીધા શિખરે પહોંચવું છે. પણ કોઈ પણ ક્ષેત્રનો માણસ આવો વિચાર કરે તો તે કેટલો ઉચિત ગણાય?

આવી જ એક ઘટના કપ્પુસ્વામી અચ્ચરના જીવનમાં બની હતી. ડોક્ટર થઇને મલેશિયા ગયા. ત્યાં સરસ પ્રેક્ટીસ ચાલતી હતી. એવામાં તેમને આત્મસાક્ષાત્કારનો વિચાર સ્ફૂર્યો. ઘંઘો છોડીને તે મદ્રાસ આવ્યા. ત્યાંથી કાશી હરદ્વાર થઈ શ્રદ્ધાપેઠા પહોંચ્યા.

એક સંન્યાસીએ તેમને પુછ્યું, 'ક્યાં જવું છે?' 'બદીકેદાર તરફ જવું છે.' 'પણ એ તો બહુ દૂર છે.' 'તમે ત્યાં સુધી પહોંચી શકો.' 'હું ચાલવા તૈયાર છું તો પછી કેમ પહોંચી ન શકું?' ડોક્ટરે સામો પ્રશ્ન કર્યો.

તમારો ઉત્સાહ અને પંથ બોધને મને આનંદ થયો અને સંન્યાસીએ તેમને આશીર્વાદ આપ્યા.

તેમના આશીર્વાદ લઈને ચુવાન આગળ વઢ્યો. જો કે પાછળથી તે જ ચુવાન દિવ્યજીવન સંઘના સ્થાપક સ્વામી શિવાનંદ તરીકે નામખ્યાત થયા.

તે જીવનમાં કપરું ચઢાણો ચડતા હતા. કપરી સાધના પૂરી કરી. તેમને આત્માનો સાક્ષાત્કાર કર્યો. અને સંપૂર્ણ જીવનસિદ્ધિનાં લક્ષ્યે પહોંચી ગયા. દેશવિદેશમાં અનેક સાધકો તેમની પાસે વ્યવહારિક માર્ગદર્શન લેવા આવતા હતા અને પોતાના અનેકવિદ્ય અનુભવોની દિવ્યપ્રજ્ઞામાંથી સ્વામીજી દરેકને યોગ્ય માર્ગદર્શન આપતા અને આગાંતુકના મનનું સમાધાન થતું.

એક દિવસ એક આગાંતુકે આવીને સ્વામીજીને પ્રશ્ન કર્યો - 'સ્વામીજી, સાંભળ્યું છે કે તમે બધા જ પ્રશ્નોના ઉત્તર આપો છો, દરેકને યોગ્ય રસ્તો દેખાડો છો?'

'હું પ્રયત્નો કરું છું.' સ્વામીજીએ કહ્યું.

'પરંતુ સ્વામીજી, મને રસ્તો દેખાડવાનું બહુ મુશ્કેલ છે...'

'દરેક બાબતનો રસ્તો હોય જ છે. તો તમારા રસ્તાનો પણ રસ્તો નીકળશે.' 'પણ આ મારો પ્રશ્ન બહુ જ કપરો છે.' 'તમે બોલો તો ખરા...' સ્વામીજીએ પ્રશ્ન પૂછવા જણાવ્યું - 'મારે ભગવાન મેળવવા છે. મેળવાશે?' 'હા, કેમ નહીં?'

'પણ મારે કસોટી પણ થવું છે? થઈ શકાશે?'

'જરૂર થઈ શકાશે.'

'સમૃદ્ધિ અને સિદ્ધિ એ બે સામસામા શિખરો છે. મારા જીવનમાં હું એ બંને શિખરો સર કરી શકીશ?'

'તમારી લગની બરાબર હશે, તો આમાં કોઈ મુશ્કેલી નહીં આવે.'

'તો રસ્તો બતાવો. ભલેને ગમે તેટલો લાંબો હોય.'

'ધ્યાનપૂર્વક અને ખોટી ઉતાવળ કર્યા વગર ચાલનારા માટે કોઈ રસ્તો વધારે પડતો લાંબો નથી. અને બીજી વાત - દીરજથી પોતાની બાંતને તૈયાર કરવા કોઈ પણ સિદ્ધિ કે સમૃદ્ધિ છેલ્લું નથી.' સ્વામીજીએ કીધેલી આ વાતોનો અમલ થાય, તેને આત્મસાત્કારવામાં આવે તો તેના માટે કશું કપરું નથી!

દરેક વર્ગને સમાન હક્ક, સમાન તક મળવા જોઈએ

સુભાષચંદ્ર બોલે આજાદ હિંદ ફોજની એક રેલી વખતે કહેલું : ગુલામીના મિષ્ટાન્ન કરતાં આજાદીનો સૂકો રોટલો અમને મીઠો લાગશે. એ વાતને વર્ષો વહી ગયા છતાં હજી આજે પણ આ દેશમાં લાખો કુટુંબો એક ટન ધાન માટે ટળવળે છે. જ્યાં જુઓ ત્યાં મોંઘવારીની નાગચૂડના ભરડામાં ગરીબો અને મધ્યમવર્ગનાં માનવીઓ ફસાયા છે. રોટી કપડા અને મકાન એ ત્રણ મૂળભૂત જરૂરિયાતોની અસહ્ય મોંઘવારીના બખરમાં કંઈકના આશાભર્યા જીવન હોમાઈ ચૂક્યા છે.

બજારમાંથી ચીજવસ્તુઓ અદૃશ્ય થઈ જાય અને જે હોય તે ઊંચા દામે વેચાય એ મોંઘવારીનું એક લક્ષણ થયું. રૂપિયાની ખરીદશક્તિ ઘટી જાય અને ભાવોની અસમાનતાને લીધે કાળાબજાર થાય. જેને પરિણામે કાળું નાણું વધતું જાય, એ એનું બીજું લક્ષણ છે.

જીવન જીવવા માટે ખાવાપીવાની અને પહેરવા અને ઓઢવાની વસ્તુઓનો ભાવ સંગ્રહ કરી લઈને કૃત્રિમ અછત ઊભી કરે અને બીજા બાજુ 'બે નંબરની કમાણીવાળા શ્રીમંતો એ ચીજવસ્તુઓ ઊંચા દામે ખરીદ્યા કરે, એ મોંઘવારીનું ત્રીજું લક્ષણ છે.'

જ્યારે મોંઘવારી માઝા મૂકે છે, ત્યારે સામાન્ય માનવી ભારે ભીંસમાં આવી જાય છે. 'એક સાંધે ત્યાં તેર તૂટે' એવી એની દશા હોય છે. મોંઘવારીના બખરમાં કેટલાં નિરાધાર કુટુંબો ઝેર પીને કે અગ્નિસ્નાન કરીને જીવતરથી છૂટકારો મેળવે છે. કંઈક નવલોહિયા યુવાન શિક્ષિત બેકારો જળાશયોમાં ઝંપલાવે છે. જેના માથે કુટુંબના ભરણપોષણની જવાબદારી છે, એવાં પ્રૌઢો કાં તો પાગલ થઈ જાય છે. કાં તો અનીતિના માર્ગે પૈસા રળવાના ચક્કરમાં ફસાઈ જાય છે.

'તમાચા મારીને ગાલ રાતો રાખવો' મધ્યમવર્ગનો માનવી મોંઘવારી આગળ મજબૂર થઈ જાય છે. માનવસર્જિત મોંઘવારી અનેક સમસ્યાઓને જન્મ આપે છે. 'ડૂબતો માણસ તરણાનો સહારો શોધે.' એમ સામાન્ય માનવી અનેક દૃષ્ટાંતો કરવા લાચાર બને છે. નીતિ, સદાચાર, આદર્શ, સિદ્ધાંત એ બધું નેવે મૂકીને સંસારરૂપી રથને ગતિમાં રાખવા, એ બિચારો રાતદિવસ મજૂરી કરીને નાણાંભીડ હળવી કરવા મથે છે.

સ્વતંત્ર ભારતમાં વર્ષો સુધી મોંઘવારી ડામવાના જે કંઈ પ્રયત્નો થતા તે એકપક્ષી અને ઢીલી નીતિવાળા હતા. રાષ્ટ્રીય કટોકટી દરમિયાન સરકારે જે કેટલાંક ઝડપી ને સીધા પગલાં લીધા તેનાથી ભાવ-નિયમન થતાં વેપારીઓની સાન દેકાણે આવી અને આવશ્યક ચીજવસ્તુઓના ભાવ ઘટ્યા. પરંતુ, આ તો 'ભારેલા અગ્નિ' જેવી હાલત છે. સ્વેચ્છાએ મોંઘવારી ઘટે એવું સર્વ પક્ષે વિચારાય, તો જ સરકારના હાથ મજબૂત બને અને મોંઘવારી રૂપી અસુરને નથી શકાય.

જનતાજનાર્દનની રોજરોટી સાથે ચેડાં કરનાર, માલની કૃત્રિમ અછત ઊભી કરી મોંઘવારીને પોષનાર, કાળા બજાર કે દાણચોરી કરનાર, લાંચરૂચિત લઈને પાછલે બારણે માલ વગે કરવાની સગવડ કરી આપનાર સૌ કોઈ દેશનાં દુશ્મન છે, કંઠર દેશદ્રોહીઓ છે. કરોડો ભારતવાસીઓ હજી સ્વતંત્રનો સાચો આનંદ માણી શકતાં નથી. એનું મોટામાં મોટું કારણ મોંઘવારી છે.

આપણા દેશની મોટા ભાગની વસ્તી ગામડામાં વસે છે. આ લોકો ખેતીપ્રધાન છે. તેઓ જે વસ્તુઓનું ઉત્પાદન કરે છે એનો મોટો હિસ્સો સ્વવપરાશમાં જતો રહે છે. તેથી તેનું બજારમૂલ્ય ઘણું ખૂબ જ અધરું બને છે. બજારમૂલ્ય ન ગણાતાં લોકોની માથાકોટી આવક વધતી નથી. તેઓ ખૂબ જ પરિશ્રમ કરવા છતાં ગરીબના ગરીબ જ રહે છે. આનું કારણ નિરક્ષરતા છે.

જો દેશમાં મોંઘવારી દૂર કરવી હોય તો તેનો સૌપ્રથમ ઉપાય એ દેશમાં ઉત્પાદન વધારવું જોઈએ. જેથી કરી બેકારોને રોજગારી મળતાં બેકારોની સંખ્યા ઘટશે. ઉપરાંત તેઓ કામ કરવા તૈયાર થશે. દેશની પ્રજાને સસ્તી અને સારી ગુણવત્તાવાળી વસ્તુઓ મળી રહે તે જોવાનું છે. દેશ ગરીબ હોવાથી તે ઊંચા ભાવની વસ્તુઓ ખરીદી શકશે નહીં. આથી તેઓ જેવી વસ્તુઓ ખરીદી શકે તેવી વસ્તુઓનું ઉત્પાદન વધુ હાથ ધરવું જોઈએ. જેથી દેશની પ્રજાની જરૂરિયાત સંતોષવાને દરેક વર્ગને સમાન હક્ક, સમાન તક મળવા જોઈએ.

ન્યાય નીતિ સૌ ગરીબોને, મોટાને સૌ માફ; વાઘે માર્યાં માનવી, એમાં શો ઈન્સાફ?

મોંઘવારીનો ભરડો આપણે છીએ તો પરીક્ષા છે

- નટવર આહવાપરા

સ્વતંત્ર ભારતમાં વર્ષો સુધી મોંઘવારી ડામવાના જે કંઈ પ્રયત્નો થતા તે એકપક્ષી અને ઢીલી નીતિવાળા હતા. રાષ્ટ્રીય કટોકટી દરમિયાન સરકારે જે કેટલાંક ઝડપી ને સીધા પગલાં લીધા તેનાથી ભાવ-નિયમન થતાં વેપારીઓની સાન દેકાણે આવી અને આવશ્યક ચીજવસ્તુઓના ભાવ ઘટ્યા. પરંતુ, આ તો 'ભારેલા અગ્નિ' જેવી હાલત છે. સ્વેચ્છાએ મોંઘવારી ઘટે એવું સર્વ પક્ષે વિચારાય, તો જ સરકારના હાથ મજબૂત બને અને મોંઘવારી રૂપી અસુરને નથી શકાય.

જનતાજનાર્દનની રોજરોટી સાથે ચેડ